

[Handelsministeren.]

for en 4 års periode, kan tilskynde til at anvende vægte, som er i orden.

Jeg er klar over, at der i øjeblikket påhviler politiet en række opgaver, som vi vist alle må erkende ikke er af egentlig politimæssig art, og vi har også i handelsministeriet været inde på overvejelser om at fritage politiet for det omhandlede tilsyn, som i så fald måtte henlægges til justervæsenet, men en overflytning af opgaven til justervæsenet ville nødvendiggøre inden for lovens rammer en væsentlig udvidelse af personalet, og da jeg er enig med spørgsmålsstilleren i, at en udvidelse af det offentlige arbejde på dette område er højst uønsket, kan jeg ikke rigtig tænke mig at gå den vej.

Men jeg vil gerne på den givne foranledning tage spørgsmålet op til overvejelse på ny og se at finde udveje for om muligt — idet jeg jo er bundet af lovens rammer — selv om politiet ikke kunne aflastes fuldstændigt, at det nødvendige arbejde i nogen grad kunne reduceres under hensyntagen til udviklingen. Jeg kan ikke på stående fod overskue, om dette ville kræve lovændringer, eller hvor langt mine beføjelser i så henseende går med hensyn til meterloven, som jeg som alle må respektere, men jeg vil gerne tage spørgsmålet op til overvejelse, for jeg er klar over, at der er sket meget siden 1950.

Langkilde: Jeg er selvfølgelig enig med handelsministeren i, at det ville være en idealtilstand, hvis vi altid kunne sikre, at kunderne aldrig fik et gram mere eller mindre end det korrekte, men i den situation, vi står i med hensyn til den offentlige arbejdskraft, må vi jo somme tider give afkald på nogle idealtilstande, og jeg mener, at dette område er et af dem, hvor vi lettest kan gøre det, navnlig når erfaringen siger, at når der er noget i vejen med vægtene, så er det som regel til fordel for kunderne.

Jeg vil gerne stille det tillægsspørgsmål: kunne man ikke, som man i og for sig kender det på andre områder, sige — det er jo overvejende automatiske vægte, man har, som formentlig er underkastet en vis service fra firmaernes side — at man fra firmaernes side kunne give en attest med regelmæssige mellemrum for, at vægten fungerede som

den skulle, og at den vejede nogenlunde rigtigt?

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg kan sige, at netop det stillede tillægsspørgsmål er en af de ting, jeg må beskæftige mig med, hvis vi skal ind på at spare den offentlige arbejdskraft på området.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Burgdorf* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Har ministeren overvejet foranstaltninger, der kan gøre Danmarks radios udsendelser mere tiltrækkende i grænselandet?“

Skriftlig begrundelse.

Danmarks radios betjening af grænselandet er ikke tilfredsstillende.

Fra sydslesvigsk side, blandt andet af forfatteren Willy-August Linnemann, er det ofte fremhævet, at det er vanskeligt at modtage de danske radio- og tv-udsendelser syd for grænsen. Det skyldes, at de sønderjyske sendestationer ikke har tilstrækkelig styrke.

Samtidig er det imidlertid en kendt sag, at det i Sønderjylland, hvor modtageforholdene for dansk fjernsyn er gode, alligevel er almindeligt, at antennerne er vendt mod syd.

Bjørn Svensson, der er regionalleder af Danmarks radio i Sønderjylland, har i denne forbindelse i en udtalelse til Berlingske Tidende beklaget mangelen på tekniske faciliteter til en dækning af lokale begebenheder, der kan måle sig med dækningen fra Norddeutscher Rundfunk i Hamburg.

Man skulle tro, at det måtte være muligt inden for Danmarks radios budget at få plads til den nødvendige udbygning af radio- og tv-tjenesten i Sønderjylland.

Hvis Danmarks radio skal konkurrere med Norddeutscher Rundfunk om tv-seernes gunst, er det efter min opfattelse desuden nødvendigt at lægge mere vægt på det sobre og alment underholdende end på det specielle københavnske, der præger Danmarks radios programpolitik.